

وجود بر دو قسم است یکی وجود حق که مقدس از ادراک خلق...

حضرت عبدالبهاء

Original English

۳۰

وجود بر دو قسم است یکی وجود حق که مقدس از ادراک خلق است او غیب منبع لا یدرک است او مسبوق بعلت نیست بلکه موجد علّة العلل است او قدیم لا اوّل است غنی مطلق است و وجود ثانی وجود خلق است وجود عام است که مفهوم ذهنی است عقل انسان ادراک مینماید این وجود حادث است محتاج است و مسبوق بعلت است و حادث است لهذا حادث قدیم نگردد و قدیم حادث نشود خلق خالق نگردد و خالق خلق نشود قلب ماهیت محال است.

در عالم وجود یعنی وجودیکه مفهوم ذهنی است و حادث است مراتب است مرتبه اولی جماد است بعد مرتبه نبات در مرتبه نبات مرتبه جماد موجود ولی امتیاز دارد کمال نباتی دارد و در مرتبه حیوان کمال جمادی و کمال نباتی موجود و کمال دیگر که کمال حیوانیت دارد سمع و بصر دارد و در مرتبه انسان کمال جمادی موجود و کمال نباتی موجود و کمال حیوانی موجود و از اینها گذشته کمال عقلی موجود که کاشف حقایق اشیاست و مدرک کلیات.

پس انسان درحیّز کائنات اکمل موجوداتست و مقصد از انسان فرد کامل است و آن فرد کامل مانند آئینه است و کمالات الهی در آن آئینه ظاهر و مشهود اما شمس از علو تقدیس تنزل نماید و داخل آئینه نگردد ولی چون آئینه صافست و مقابل شمس حقیقت کمالات شمس حقیقت که عبارت از شعاع و حرارت است در آن آئینه ظاهر و آشکار گردد و این نفوس مظاهر مقدسه الهیه هستند *

ORIGINAL

AUDIO